

[Jørgen Jørgensen.]

Ved lovforslagets første behandling gav jeg udtryk for betænkeligheder ved nedsættelsen af en kommission som foreslået fra konservativ side, men jeg sagde også, at mine betænkeligheder væsentlig skyldtes kommissionens ensidige sammensætning; jeg nærrede derfor frygt for, at den kunne sinke den afvikling af restriktionerne, som mit parti er tilhænger af. Efter den sammensætning, som kommissionen nu har fået, og med de bestemmelser, der er knyttet til den tid, indenfor hvilken kommissionen skal have afsluttet sit arbejde, er der ikke mere noget grundlag for frygt for, at denne kommission skal blive en hindring for, at en afvikling kan foregå i et hurtigt tempo. Det er endvidere tilføjet, at den mulighed, rigsdagen gennem valutaudvalget og vareforsyningsudvalget har haft for at rejse spørgsmål, der er af interesse, og som hurtigt bør gennemføres, stadig foreligger, at kommissionens nedsættelse ikke i mindste måde skal være nogen hindring for, at vareforsyningsudvalget ligesom hidtil på ethvert tidspunkt kan tage spørgsmål op, der trænger sig på til løsning. Efter at disse ting er klart: kommissionens sammensætning, tidspunktet på hvilket kommissionen skal være færdig, og at kommissionen ikke kan være nogen hindring for, at spørgsmål af interesse kan tages op som hidtil af vareforsyningsudvalget, mener jeg, en sådan kommission kan være af værdi i det kommende arbejde, og har derfor givet tilslutning til dens nedsættelse.

Det, diskussionen står om mellem det ærede medlem hr. Axel Kristensen og flertallet i udvalget, er jo ikke, om man ønsker mere eller mindre frihed i erhvervslivet. Det ærede medlem hr. Axel Kristensen gav jo selv udtryk for, at han mente, han var i overensstemmelse med et stort flertal i dette høje ting, når han var tilhænger af at give erhvervslivet størst mulig frihed, og deri har han ret. Det, diskussionen står om, er, hvilke veje man, når man er enig om, at en bemyndigelseslovgivning er nødvendig, skal gå under denne lovgivning for at tilrettelægge forholdene på en sådan måde, at man mindst muligt lægger hindringer i vejen for det frie erhvervsliv.

Når der nu ikke er nogen uenighed om selve lovtæksten mellem partierne, og det er der faktisk ikke — efter at ekspropriationsbestemmelsen er taget ud, er der jo ikke mere tilbage i loven, når man i det hele taget skal have en bemyndigelseslov, end hvad der faktisk skal stå —, når der nu ikke er mere at rette ved i selve lovtæksten, når man ikke

klarere er i stand til at formulere, hvad vej man vil gå for på den mest lempelige måde at gennemføre de foranstaltninger, de restriktioner, som tiden gør nødvendige, så er der tilbage, hvordan man gennem lovens administration i praksis bedst er i stand til at tilrettelægge forholdene på en måde, der kan fremme produktionen mest muligt og være mindst muligt hindrende for det frie erhvervslivs arbejde. For at rigsdagen kunne have mulighed for at øve indflydelse på, hvordan det skulle forme sig i det praktiske liv, fik vi jo ved lovens sidste vedtagelse nedsat et rigsdagsudvalg med de og de beføjelser. Vi havde jo også før den tid et rigsdagsudvalg, som skulle holdes orienteret om udviklingen indenfor disse områder. Det kostede adskillige anstrengelser at få venstre til at indse nødvendigheden af at få et sådant kontaktled med rigsdagens partier, men det lykkedes dog efter en del besvær at få venstre med til denne ordning. Jeg rejste gang på gang under venstres regering ønsket om at få et udvalg nedsat. Det mødte megen kølighed fra venstre, men til sidst blev udvalget nedsat, og ved lovens sidste revision blev det klarere formuleret, hvilket arbejdsområde et sådant rigsdagsudvalg skulle have.

Vi har altså nu dette udvalg, og det forekommer mig da, at folketinget, de partier, der er repræsenteret i dette udvalg, har en pligt til at gøre opmærksom på de ting, som man mener det muligt at gennemføre for at afvikle restriktionerne i videst muligt omfang og lette erhvervslivets forhold så langt, det nu lader sig gøre med de tilstande, der findes. Når det ærede medlem hr. Axel Kristensen nu har så store planer og taler om, hvor let det hele kan ordnes, så der åbnes mulighed for langt større frihed for erhvervslivet, end det hidtil har haft, så er dette udvalg jo stedet, hvor det ærede medlem rent praktisk kan møde med sine forslag til vejledning for os andre og til støtte for en udvikling, som vi gerne vil bidrage til at fremme. Hvis altså det ærede medlem virkelig har praktiske forslag at møde med. Men jeg må erkende, at det synes jeg det i nogen grad har skortet på. Jeg mindes ikke fra det halve år, der er gået, siden rigsdagsudvalget blev konstitueret, noget tilfælde, hvor det ærede medlem har rejst spørgsmål om afvikling, om lettelser for erhvervslivet, og hvor vi andre i udvalget er gået imod. Jeg mener endda, at det ærede medlem ved flere lejligheder har sagt, at han intet har at indvænde mod den administration, der er foregået indtil nu, og det stemmer forsåvidt meget godt med hele den stilling, det ærede medlem har indtaget i ud-